

blive, at han skulde betale 99 pCt. Skat! Jeg synes, det er ganske absurd, og naar den ærede første Taler (Kragh) udtalte en Tvivl, om man ikke var kommet for højt op, saa tror jeg, at man tør sige, at man er gaaet langt, langt højere, end man med Rette kan gøre i et Land. — Ministeren sagde, at der ikke var andre Steder at rejse til. Jo, der er andre Steder, der er f. Eks. England. De Folk, som ikke vil fuldstændig udplyndres, kan jo rejse til England, saa betaler de Skat af det, de har. Hvis de saa sidder og ingenting bestiller, hjælper de ganske vist ikke til at bygge Landet op, men saa betaler de i alt Bald ingen Merindtægtsskat, og saa kommer de 80 pCt., eller hvor meget det var, den høje Lord-vilde tage fra alle andre, heller ikke i Betragtning for dem.

Det var i Hovedtrækkene det, jeg vilde sige overfor den højtærede Minister. Jeg synes, at vi er kommet for højt op. Man er ved at betragte dem, som virker til Bedste for Landet og tjener noget ind til Landet, som en Slags Forbrydere. Man taler om Krigsindtægt. Hvad er Krigsindtægt, hvad er Merindtægt, hvad er Forøgelse af Formue i denne Tid? Er det ikke, naar det kommer til Stykket, Papir og kun Papir. Hvis de Folk, som har sidet med Aktier til en Kurs af 100 fra før Krigen, stadig sidder med dem, og de er løbet op til 1000, ja, saa har de haft denne store Fortjeneste, siger man. Men en skønne Dag gaar Aktierne igen ned paa 100. Saa gaar det maaske dem, ligesom det gik i 1818, da Folk sad med store Bunker af Aktier og alt muligt — det var Papir det hele. Man skal ogsaa tage noget Hensyn til de usikre Forhold, hvorunder vi lever, og ikke nøjes med at sige, at de, som har arbejdet og virket for Landet og har bragt Penge til Landet, skal bare betale. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil indrømme, at der er kommet mange Penge her til Landet under Krigen, og de er spredte over hele Landet, de er delte ud til alle. Selv om de Aktieselskaber, der bringer Pengene ind til Landet, ikke kan tælles i Tusindvis, er der dog Hundreder af dem, og de drysser Penge ud over hele Befolkningen. At der er kommet mange Penge til Landet, kan man se af Sparekasserne og for Resten overalt. Og vi kan være glade over, at der er kommet saa mange Penge til Landet under disse Forhold. Det har sat Landet i Stand til at udrede de store Udgifter, og jeg tror, at de Folk, som har haft de store Indtægter, ogsaa, som det ærede Medlem for 5te Kreds

(Kragh) sagde, har været villige til at yde deres yderste til Hjælp og Støtte i alle Forhold. De har ikke begæret noget for sig selv, de har sagt: Hvis Gassen ikke skalsættes ned og Elektriciteten ikke sættes ned for dem, naa, saa lad være at sætte den ned! De har stillet sig overordentlig kulant i alle Henseender, og de har fyldt Statskassen efter Ævne. Ministeren sagde: Hvis vi ikke tager fra dem, hos hvem der er noget at tage, hvor skal vi saa faa det fra? Ja, det er meget rigtigt, men man kan, som jeg før har sagt, spænde Buen for højt, og man kan ødelægge Erhvervene, saa de ligger døde, naar Krigen er forbi. Vi er alle enige om — og den højtærede Minister er ikke i Tvivl om, at ogsaa det konservative Folkeparti er enigt deri —, at vi bør støtte og hjælpe dem, som lider under de forhaandenværende Forhold og ikke kan hjælpe sig selv; men man kan komme over Grænsen med de Krav, der stilles, og hvis man ikke paa en rimelig Maade kan faa de Penge, som der er Brug for under disse Forhold, hvis man kun kan faa dem ved at tage yderligere fra de Folk, som arbejder og derigennem støtter og hjælper Landet, saa at Erhvervene bliver saa svækkede, at de efter Krigen ligger døde, bør man efter min Mening tage de fornødne Midler gennem Laan, der afdrages i en Række af Aar. Som jeg en Gang tidligere har udtalt her: hvis Landet overlever de vanskelige Forhold, vi er i nu, med alle sine Erhverv i god Arbejdsstand, saaledes at de formaar at udvikle og udvide sig, frygter jeg ikke for en Forøgelse af Statsgælden; Erhvervene her i Landet, Landbruget og andre, vilde, selv om Statsgælden gik op til det 3-dobbelte af, hvad den nu er, være i Stand til at betale Renterne og Afdragene. Men det er Erhvervene, der hjælper her, det er ikke de Mennesker, som kun nyder af Staten paa en eller anden Maade. Enhver Mand, der arbejder for Landet, det være sig i Landbruget eller i hvilket som helst andet Erhverv, er med til at bære Landet, og det skulde være vort Formaal at føre Erhvervene konkurrencedygtige og kraftige gennem denne Tid. Derved vilde vi føre en rigtig Politik, men det gør vi ikke ved at sige: Det er lige meget, hvor højt vi gaar op, lad os tage det alligevel, det gør ikke noget, om man, som i Esbjerg, maaske kommer op paa 99 pCt.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem, som nu satte sig, kunde have ind-